

[Brorsen.]

er kommet med, har været utilstrækkeligt, som har bidraget til, at Landmændene efterhaanden i større og større Tal har tabt Taalmodigheden. Regeringens Forslag har været præget af Ufuldkommenhed. Og man kan ikke andre sig over, at Landbrugerne har sammenlignet Forholdene i dette Erhverv med Forholdene inden for vort Lands andet store Erhverv, Industrien, over for hvilket Regeringen — man kan sige med alle til Raadighed staaende Midler — har gjort, hvad den kunde, for at de forskellige Fabrikker kunde komme op paa, hvad man kalder fuld Kapacitet. Jeg kan sige til den højtærede Statsminister og den højtærede Regering: Vi misunder ikke Industrien og dens Folk, at de arbejder under gunstige Forhold; naturligvis tager vi Forbehold over for visse af de Foranstaltninger, der er truffet, men hvorfor anlægger Regeringen ikke den samme Betragtning over for det andet store Hovederhverv, Landbruget? Hvorfor skal dette Erhverv deklasseres? Alle, der er beskæftiget inden for Landbruget, ikke alene Bjerne af de mindre eller større Ejendomme, men ogsaa Arbejdere og Medhjælpere, søger selvfølgelig, naar det gælder Eksistensen — og det er antageligt menneskeligt — at trykke alle Udgifter, Produktionsudgifter saa langt ned, som de overhovedet er i Stand til.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning i Anledning af nogle Udtalelser, der er fremsat i Forbindelse med Bondetoget, men vil dog først udtale, at jeg tror, det har glædet alle os, der stammer fra Landet og har vor Næringsvej i Landbruget, at Københavnerne med sædvanlig Elskværdighed har taget vel mod de fremmede Gæster, der var her for kort Tid siden. Jeg tror, det overalt i Landbruget og paa Landet har gjort et godt Indtryk. Men man har fra visse Sider været noget forbløffet over, hvor velklædt mange, ja de fleste af de Folk var, der mødte op i Bondetoget. Jeg skal her gøre opmærksom paa, at den danske Bonde er ikke nogen Jeppe paa Bjærget, *han* eksisterer ikke mere. Den danske Bonde ønsker at gaa ordentlig klædt og at bo i et pænt Hjem, og han ønsker ikke blot at beskæftige sig med det daglige Slid, i den Henseende har han det som Byarbejderen, og vi kan jo kun være glade ved, at Forholdet er saadan. Naar man har Lejlighed til at foretage Rejser i Udlandet, saa er en af de Ting, man er stolt over, netop det relativt høje Stade, som den danske Bondestand staa paa. Jeg synes, vi alle skulde glæde os her-

over og bidrage vort til, at den omtalte økonomiske Deklassering snart kan ophæves. Jeg er naturligvis enig i, at der er mange forskellige Foranstaltninger ogsaa udadtil, som er af den største Betydning — det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var jo inde herpaa med Hensyn til de forestaaende Traktatforhandlinger —, og jeg vil haabe, at Rigsdagen enten gennem en Delegation, eller paa hvilken Maade det nu skal ske, stadig kan følge disse Forhandlinger paa nært Hold.

Der er ved tidligere Lejligheder faldet Udtalelser af en noget mærkelig Karakter fra Landbrugets Minister. Naar vi f. Eks. har talt om, at Ejendomsskatterne skulde nedsættes, har Landbrugsministeren fremsat den Paastand, at det vilde være farligt, for saa vilde Prioriteterne stige. Endvidere har han den ene Gang efter den anden udtalt, at vi skulde udvise den største Forsigtighed med Hensyn til Produktionsprisernes Stigning, for at ikke Bybefolkningen skulde reagere. Efter at have talt med enkelte Byboere har jeg faaet det Indtryk, at de udmærket godt kan forstaa Landbrugets berettigede Krav. I det hele taget maa vi være meget interesserede i, fra alle Sider, at Forstaaelsen mellem Land og By ikke ødelægges, men det kan den let blive under de nuværende Forhold.

Hvad angaar Arbejdsløsheden, spiller det en uhyre stor Rolle, hvorledes Landbruget er stillet i økonomisk Henseende. Jeg gør opmærksom paa, at efter Landøkonomisk Driftsbureaus Opgørelse er Lønnen til fremmed Arbejdskraft i Løbet af en halv Snes Aar — fra 1924 til 1933-34 —, faldet fra 168 Kr. pr. ha til 84 Kr., altsaa til lige akkurat det halve. Der er derfor ingen Tvivl om, at det, hvis man forbedrer Landbrugets økonomiske Forhold, i allerhøjeste Grad vil bidrage til at aflaste Arbejdsløsheden. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis man fik Forholdene inden for vort Hovederhverv ordnet paa en tilfredsstillende Maade, kunde man spare Socialministeren for mange søvnløse Nætter, i hvilke han spekulerer over, hvad der nu kan hittes paa for paa mest kunstig Vis at faa en Del ledige Arbejdere i Arbejde. Det er vel ikke saa helt let at afgøre, hvor mange færre der er beskæftiget i Landbruget nu end for nogle Aar siden. Inden for Landbokommissionen opererede vi med Tallet 40 000, og jeg har set, at man i den sidste Tid gennem Undersøgelser er kommet til det Resultat, at det er ikke mindre end 65 000. Og derfor synes jeg, at man, naar man er interesseret i at